

Nr. 2/27.01

*LICEUL GRECO CATOLIC
IULIU MANIU*

CLASA A VII-A B

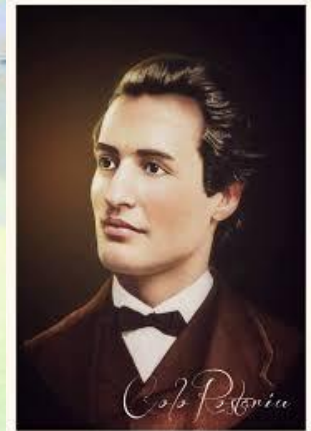
CLIFE ÎMPREUNĂ

Revistă online

Mihai Eminescu și catolicismul

Mihai Eminescu.

Fiindcă nimic nu e întâmplător în univers, nu e întâmplătoare nici îngemănarea a două date importante în istoria spiritualității noastre și nu numai: data nașterii lui Mihai Eminescu 15 ianuarie și Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 18-25 ianuarie. Se știe că un neam trăiește nu prin personalitățile politice, nu prin cuceririle teritoriale și puterea economică la un moment dat și nici prin lauda de sine, gălăgioasă și obraznică, precum a vasului gol și ciobit din parabolă. Un neam dăinuie în fața istoriei prin adevăratele sale personalități culturale, cei care, simțind și trăind în frumusețea lui Dumnezeu, au harul să o dăruiască tuturor, cu generozitatea și bucuria nepătată a păsării care cântă în zorii zilei.

Un neam dăinuie prin Dumnezeu

Mihai Eminescu este expresia cea mai înaltă a sufletului neamului românesc. Și în această calitate, în opera lui regăsim multiplele modalități prin care neamul nostru se apropie de Dumnezeu de-a lungul vremurilor: înțelepții daci, pustnicii munților din legendele nordice, panteonul extrem-oriental, dar mai ales creștinismul. Dacă s-a reușit îndepărtarea poetului din planul fizic, totuși criticile acerbe sau laudele defăimătoare care continuă și astăzi nu au reușit să acopere adevărul operei sale. Celor care îl considerau ateu și îl adoptaseră ca port-drapel prin „Împărat și

proletar", li se opune „Rugăciune”, „Răsai asupra mea”, „Colinde, colinde”; celor care îl considerau budist, li se opune „Rugăciunea unui dac”, celor care îl apreciau ca „vândut” Austro-Ungariei din cauza „Strigoilor”, li se opune „Doina” etc. Iar celor care consideră religia ca trambulină pentru interese de ordin politic, Eminescu le opune viziunea clară a problemelor dezbătute, în lumina adevărului, indiferent câți detractori avea să trezească în timpul vieții sale și nu numai.

Astfel, iată ce scrie, la 14 martie 1880, în ziarul „Timpul”, cu privire la Biserica Catolică și „contribuția culturală extraordinară” a acesteia:

„Pusă în fața unor rase aspre, abia răsărite din locuințele lor primitive și abia aruncate asupra civilizației antice, pe care au călcat-o în picioare și au nimicuit-o, Biserica era singurul punct luminos nu numai pentru cultură în genere, dar chiar pentru libertatea dezvoltării omenești. Într-un timp de aservire generală, într-un timp în care numai nașterea, deci descendența din iluștri luptători fizici, dădea un drept la libertate, tot ce nu avea fericirea de a fi ucis o sută de dușmani, oricât era inteligent sau energic, găsea o cale de înaintare în cler. (...)

Caracteristic și vrednic a se recunoaște în favoarea catolicismului e tendința de a nu baza creșterea poporului pe idei abstracte, care să convingă capul, ci pe idei redade intuitiv, care să împlânzească inima, de aceea frumoasele arte au fost cele mai puternice arme ale Bisericii. Arhitectura, muzica, sculptura și poezia au fost puse în serviciul Bisericii pentru a da în această sferă curată, neatinsă de nici o suflare impură, un adăpost sufletului omenesc, atât de bântuit sau de patimi, sau de golul lui propriu, de urât. Aruncat din nevoe în urât, din urât în nevoe, stări

imanente naturei noastre și care nu se pot înlătura prin mîna de creier de care dispunem, arta bisericească, care a cultivat în pictură frumosul în culmea perfecției, muzica și arhitectura în genul sublim, a înălțat prin mijloace lesne de înțeles pentru toți sufletul omenesc în decurs de sute de ani, peste nivelul vieții de rînd și nevoile zilnice. Toate popoarele care posedă înaltă civilizație astăzi, dacă nu sunt, au fost măcar mult timp catolice”.

Citatul este preluat din cursul poetului simbolist I.M. Rașcu

Dumnezeu unește, diavolul separă. Și fiecare seamănă ceea ce este: Dumnezeu iubire, diavolul - ură. Cel care a redat ca nimeni altul frumusețea sufletului românesc, a redat și îndumnezeirea sa. Adică, recunoașterea meritelor și a valorii, a tainicei frumuseți și misterului de nepătruns al iubirii lui Dumnezeu. Adică, al frumuseții, bunătății și mai ales, a unității sale.

Fiindcă acasă la noi înseamnă dintotdeauna liniște, căldură, mângâiere și iubire, adică unitate - unitatea sufletului nostru în Dumnezeu.

Creat de: Crăciun Tudor și Țâmpu Crina

Floare albastră

de Mihai Eminescu

Floare albastră este o poezie de dragoste, romantică, care face parte din poeziile pe tema iubirii și a naturii scrise de Mihai Eminescu.

În poezie apare un dialog între cei doi îndrăgostiți. Fata îi cere iubitului să revină la realitate, să lase filozofiile și să își caute iubirea lângă ea: „Nu căta în depărtare/ Fericirea ta, iubite!”. Iubita îi face apoi o invitație în natură: ”în codrul cu verdeață”, ”în ochi de pădure”, ”lângă balta cea senină”. Este o invitație la iubirea pământeană, concretă.

Din ultima strofă ne dăm seama că cei doi îndrăgostiți s-au despărțit deoarece fac parte din două lumi diferite, incompatibile.

Vă recomand să citiți poezia deoarece este una dintre cele mai frumoase poezii de dragoste din literatura română. Veți întâlni temele preferate de poet: iubirea, natura, omul de geniu, îndrăgostiți, taine (“piramide învechite”).

Berdie Ana, clasa a VII-a B

Oradea

Oradea-i oraș de vis,

Cu locuri minunate,

Pe la noi de vrei să vii

Te așteptăm cu de toate.

Cetatea noastră e mare,

Pentagonu-i forma ei

O istorie frumoasă are,

Poartă de vest e foarte mare.

Biserica noastră cu Lună,

Vizitată e de oameni.

Este mare, minunată

Și-o iubește lumea toată.

*Turnul Primăriei în centru e
localizat*

Un ceas mare el poartă,

Iar de sus dacă privești,

Tot orașul tu îl vezi.

*Liceul Iuliu Maniu e o școală
cu tradiții,*

Înveți totul pas cu pas.

Cei care au terminat aici,

Cu foarte multe au rămas.

Știați că...

- *Eminescu a fost activ în societatea politico-literară Junimea, și a lucrat ca redactor la Timpul, ziarul oficial al Partidului Conservator.*
- *Mihai Eminescu suferea de o boală psihică numită: sindrom bipolar.*
- *El era un fumător înrăit, îi plăcea să piardă nopțile și să fumeze. Fuma enorm.*
- *Poetul cunoștea mai multe limbi: greacă, latină, italiană, franceză, spaniolă, germană și sârbă.*
- *Iosiv Vulcan i-a schimbat numele din Eminovici în Eminescu.*
- *Îi plăcea să joace fotbal.*
- *Strămoșii paterni ai poetului, se presupune, că provin dintr-o familie românească din Banatul ocupat de turci.*
- *În perioada 1874-1875, poetul predă limba germană la Institutul Academic din Iași.*

- *. Oradea a câștigat titlul de „Cel mai frumos oraș al României cu 13.033 de voturi într-un sondaj realizat pe rețeaua de socializare Facebook.*
- *Oradea a fost desemnat drept cel mai sigur oraș din România în urma unui studiu privind siguranța orașelor și a cartierelor din România. Studiul s-a bazat pe evaluările acordate de localnici zonelor în care locuiesc.*
- *Oradea este gazda singurei Universități Creștine Evanghelice atât din România, cât și din Europa. Filmul **Pistruiatul** a fost filmat, în mare parte, în Oradea.*

Reavizat de Sintia Nechita și Anastasia Duma

Alexandru Ioan Cuza

Alexandru Ioan Cuza s-a născut pe 20 martie 1820 în Bârlad, Moldova și a murit pe 3 mai 1873 la Heidelberg în imperiul German .A fost primul domnitor al Principatelor Unite și al Statului Național România. Prin alegerea lui ca domnitor al Moldovei, la 5 ianuarie 1859, și al Țării Românești, la 24 ianuarie 1859 a fost înfăptuită Unirea celor două Principate.

Cuza a fost renumit pentru înfăptuirea unirii dintre Moldova și Țara Românească .Acesta a fost căsătorit cu Elena Cuza.

În perioada domniei acesta a făcut niște lucruri foarte important pentru Principate.După realizarea unirii ,Alexandru Ioan Cuza a colaborat cu Mihai Kogălniceanu cu care a înfăptuit niște reforme importante: secularizarea averilor mănăstirești (1863), reforma agrară (1864), reforma învățământului (1864), reforma justiției (1864).

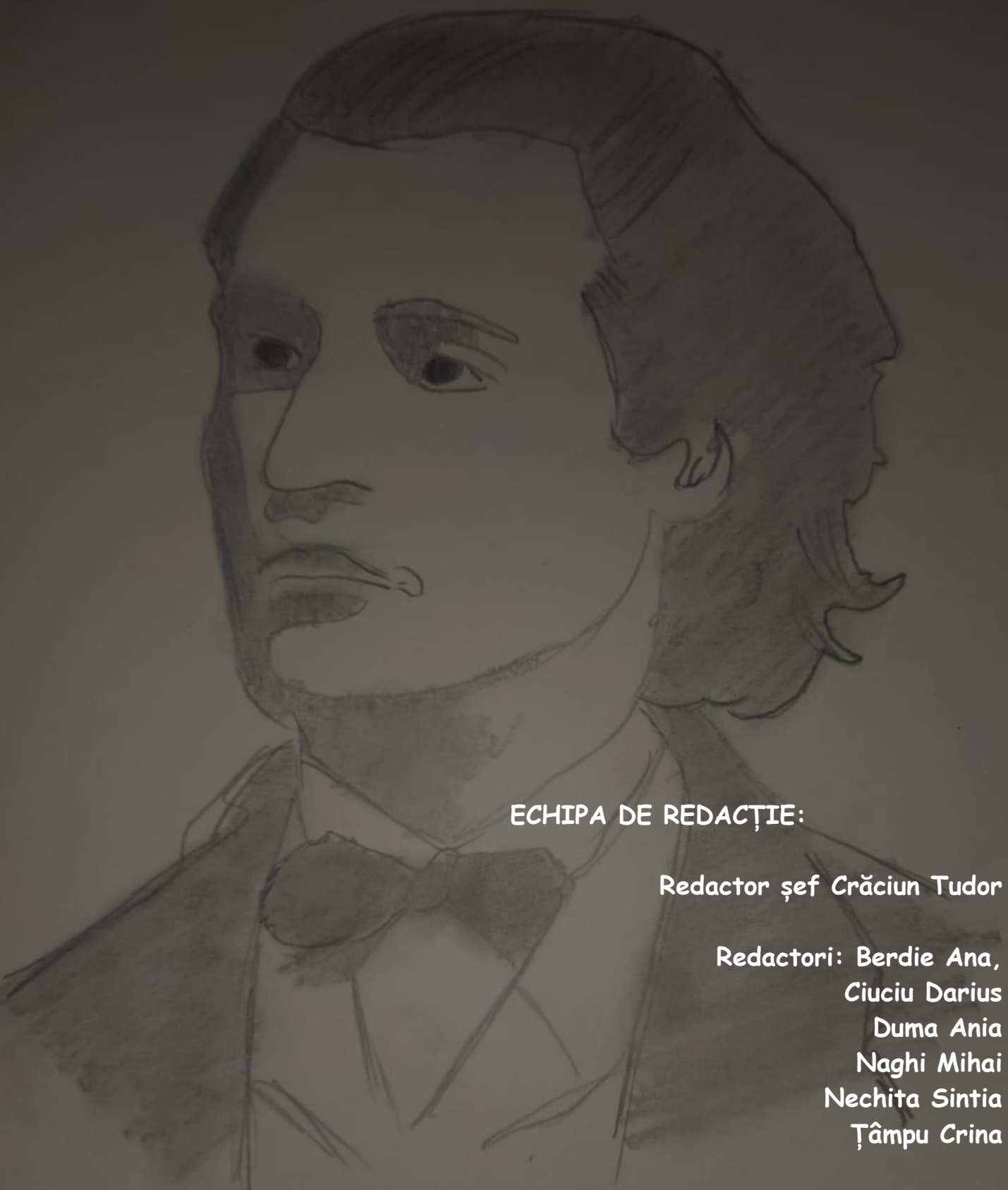
Alegerea ca domnitor a lui Alexandru Ioan Cuza După convenția de la Paris din 1858 acesta a candidat ca Domn și a câștigat în ianuarie 1859.

Reședința domnească a lui Cuza se află în Iași la Muzeul Unirii unde poate fi vizitată și astăzi .În Iași se mai poate vizita și statuia acestuia ca obiectiv turistic.

Alexandru Ioan Cuza a fost o persoană importantă pentru țara noastră și astfel ar trebui să-l apreciem și să învățăm câte ceva despre acesta.

Realizat de Naghi Mihai și Ciuciu Darius

ECHIPA DE REDACȚIE:

Redactor șef Crăciun Tudor

Redactori: Berdie Ana,
Ciuciu Darius
Duma Ania
Naghi Mihai
Nechita Sintia
Țâmpu Crina

Desen realizat de Sintia Nechita

Cordonator prof. Haș Emilia

Mihai
Eminescu